

og det forandrer naturligvis Sagen for hans Vedkommende. Saa kan jeg forstaa, at han vil blande disse Sager sammen. For alle deres Vedkommende, som ville lempe paa disse Forhold, saa ofte Leilighed dertil gives, siger jeg derimod, at de maa holde paa, at, om ved dette Lovforslag maatte komme til det samme Udvalg som Forslaget til Forpagtningsloven, saa maa det dog være Udvalgets Opgave at fremme Forslaget til Forpagtningsloven saa vidt og saa snart som muligt. Det kan ikke indflettes i et Forslag til en Tvangslov; det er en ren Umulighed. Men, naar man saaledes anser det for hensigtsmæssigt at faa Forpagtningsagen frem — og jeg mener, at vi kunne og bør faa den frem — saa mener jeg ogsaa, at man bør holde paa et særligt Udvalg med Hensyn til det Lovforslag, hvormed der her er Tale. Anderledes stiller Sagen sig naturligvis, som sagt, for deres Vedkommende, der mene, at det ingen Hast har med Nogen-ting, eller som endog mene, at det er bedst, at det Hele bliver, som det er. For deres Vedkommende er det ganske vist rigtigt at blande det Altsammen i eet Udvalg; det indrømmer jeg.

Ploug: Jeg maa protestere imod denne sidste Udtalelse med Hensyn til mit Forslag. Den ærede Tale er slet ikke berettiget til at tillægge mig en saadan Hensigt. Der er ikke det Mindste i veien for, at det sælles Udvalg fremmer Forslaget om Forpagtningsagen, dersom det finder dette rigtigt, fremfor de to andre private Lovforslag. Man kan ikke af det, at den ærede Landstingsmand, der har indbragt det Lovforslag, hvormed der her er Tale, har udtalt som sin personlige Mening, at det ene Lovforslag ikke bør fremmes, slutte det Allermindste med Hensyn til, hvad Udvalget som saadant vil komme til. Jeg huffer ikke engang, om han er Medlem af det Udvalg, som vi allerede have nedsat, men han har da ialfald kun een Stemme i samme.

Formanden: Forinden Forhandlingen om Udvalgs Nedsættelse sluttes, skal jeg gjen tage, at der nu foreligger to Forslag, det ene om, at det Lovforslag, hvormed der her er Tale, henvises til det Udvalg, der tidligere er blevet nedsat med Hensyn til Forslaget til Forpagtningsloven, dog saaledes at dette Udvalg samtidig forøges med 2 Medlemmer, og det andet om, at der i nærværende Sag nedsættes et særligt Udvalg, bestaaende af 9 Medlemmer. Hvis det første Forslag vedtages, er det andet dermed afgjort. Forkastes det første Forslag, gaa vi over til at stemme over det andet Forslag, og forkastes ogsaa dette, vil Sagen gaa umiddelbart til 2den Behandling.

Bed den derpaa foretagne Afstemning blev Plougs Forslag om, at Sagen henvises til det Udvalg, der er nedsat med Hensyn til Lovforslaget om Bøndergaardens Forpagtning, dog saaledes at dette Udvalgs Medlemsantal forøges med 2, vedtaget med 32 Stemmer mod 15.

Formanden: Valget af de 2 Medlemmer skal komme paa Dagsordenen for næste Møde.

Skjøndt det ikke er min Hensigt at fortsætte Mødet idag meget længe, skal jeg dog paaabehynde Forhandlingen om den næste Sag paa Dagsordenen, nemlig:

1ste Behandling af Forslag til Lov om Forandringer i Fæstelovgivningen, hvilket Lovforslag findes i Tillæg C Sp. 309.

Førend jeg aabner Forhandlingerne herom, skal jeg iøvrigt bemærke, at jeg er bleven gjort opmærksom paa en meningsforstyrrende Trykfeil, der er indløben i Lovforslagets 3die Paragrafs næstsidste Linie; der findes nemlig der efter Ordet: „Anvendelse“ et Komma, som